

се, тази работа била доста трудна, особено сега, като духалъ силенъ вѣтъръ съ снѣгъ заедно; нъ Чарлъ-Райтъ се не сепналъ отъ нищо. Той веднага се узовалъ на връхъ стълба и въ една минута скжсалъ съ клѣщитѣ тельтъ, който увисналъ на долу по срѣдата на прозореца, на който още стоели нещастниците, заобиколени отъ димъ и пламъкъ. На часа радостенъ викъ се раздалъ отъ събранитѣ хора: тѣ гледали, какъ нещастнитѣ единъ слѣдъ други се спускатъ по теля на земята.

Въ тази минута малкия герой билъ забравенъ, нъ по-послѣ всѣки почналъ да говори за него, всѣки се чудѣлъ на неговия умъ и пѣргавостъ. Американското Человѣколюбиво дружество му дало сребъренъ медалъ, Лондонското — златенъ. На послѣдния медалъ били издѣлбани слѣдущитѣ думи:

„На Чарлъ-Райтъ, за избавление на трима человѣка. 31-й Януарий 1882 г. Честъ и слава на безстрашливото момче“!

НА КАНКИ.

Етанж много студено. На пѣтьтъ водата се прѣвърнѣла въ ягкъ ледъ. По него вече може да се плѣзга съ канки.

На скоро на Андрея бѣхж подарили канки. Той ощо не умѣлъ да се плѣзга съ тѣхъ, но неговата добра сестрица Величка, го научила. Тя обула най-напрѣдъ своитѣ канки, послѣ вързала канкитѣ на Андрея и прѣдпазливо братчето и сестричето се спуснѣли по гладкия ледъ.